

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 15:53

Kl. 15:53

Frank Aaen (EL):

Det er korrekt, at de rige lande i OECD er blevet enige om, at det er en snedig måde at opgøre hjælpen på, for så ser den bedre ud end den er, og det er desværre også korrekt, at statsministeren gør det på akkurat samme måde som George Bush. Men det er ikke korrekt, at det altid er sket sådan. Det er noget, der blev indført for nogle få år siden, og det er til stor skade, for det er at tage penge fra de fattige og give dem til landenes finansministre, og det skal man ikke gøre.

Kl. 15:54

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så er det udviklingsministeren.

Kl. 15:54

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for debatten. Jeg må dog medgive, at jeg er enig med fru Pia Kjærsgaard i, at her havde Folketinget en chance for virkelig at diskutere dansk udviklingsbistand, og hvad endte det så med? Ja, det endte i hvert fald i meget vid udstrækning med en diskussion om ikke hvordan, men derimod hvor meget. Det synes jeg, nøjagtig som fru Pia Kjærsgaard og også andre har givet udtryk for, er lidt ærgerligt, og jeg synes sådan set, at Folketinget her i dag har forspildt en mulighed for at drøfte visionerne for dansk udviklingspolitik. Men jeg kan så håbe, at vi får den mulighed ved en senere lejlighed.

Der er et par enkelte elementer, som er blevet draget frem undervejs i debatten, og som jeg gerne lige vil knytte et par bemærkninger til.

Først vil jeg nævne, at hr. Steen Gade opfordrede regeringen til at vise større mod, når det drejer sig om Danmarks engagement og Danmarks indsats i skrøbelige stater. Jeg tror, hr. Steen Gade brugte udtrykket, at vi skal turde mere og skal løbe større risici. Jeg vil bare benytte lejligheden til at sige til Folketinget, at vi faktisk i øjeblikket er ved at udarbejde retningslinjer for Danmarks engagement i skrøbelige stater.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi holder os for øje – og det er jo noget, vi kunne have brugt debatten i dag til at diskutere, men det forpassede vi – hvad der er Danmarks komparative fordel ved at engagere sig i skrøbelige stater. Jeg sy-

nes, vi skal have øje for, om vi sådan set opnår mere for vores bidrag gennem den multilaterale bistand eller eventuelt gennem ngo'ernes indsats i en skrøbelig stat. Det er sådan nogle ting, jeg synes det er værd at drøfte, og jeg synes også, det ville være godt, hvis vi havde haft en politisk drøftelse af det her i dag. Men det kan vi jo så nå på et senere tidspunkt.

Må jeg så sige om de danske ngo'er, at jeg er fuldstændig enig med den Konservative ordfører, hr. Lars Barfoed, i, som også andre har været inde på, at de danske ngo'er bidrager til at yde en kolossal indsats, når det drejer sig om den samlede danske bistand. Det vil jeg også gerne benytte lejligheden til at kvittere for, for de er virkelig på mange måder innovative, og de bidrager virkelig til, at Danmark udadtil har en høj profil, når det drejer sig om vores udviklingsbistandsindsats.

Så har flere været inde på klima, senest hr. Frank Aaen i sit forslag til vedtagelse. Man har været inde på, at det er vigtigt at anskue klima og miljø separat fra selve udviklingsbistanden, men det mener jeg er en kunstig opdeling af ting, som i mine øjne hænger uadskilleligt sammen. Jeg synes, det er meget vanskeligt at forestille sig, hvordan man skulle skelne mellem, hvad der eventuelt skulle finansieres uden for bistandsrammen, og hvad der skulle finansieres inden for bistandsrammen. Jeg mener, det hele bør ses under et som udviklingsbistand.

Med vores udviklingsbistand bidrager vi selvfølgelig med målrettede miljøindsatser, vi bidrager også med klimaindsatser, og vi kommer til at styrke indsatsen, for så vidt angår klimaet. Det er klart, også i og med at det fremgår af regeringsgrundlaget, at vi vil lave en specifik pulje, som er målrettet mod klimainitiativer.

Så vil jeg også gerne knytte et par bemærkninger til drøftelsen og diskussionen om gælds-eftergivelse. Flere har givet udtryk for, at de mener, at gælds-eftergivelse er uvedkommende i bistandssammenhæng – igen et synspunkt, som jeg absolut på ingen måde deler. Jeg mener derimod, at gælds-eftergivelse er bistand på lige fod med andre bistandsformer, og det er jo også derfor, at en lang række af de fattigste gældsstynge-lande rent faktisk har anmodet os som donorer om at bidrage til at give gældslettelse. Så jeg synes, at gældslettelse er udtryk for en god og i mine øjne helt nødvendig bistand.

Hvis man ser på sagen fra det land, som får lettet sin gæld, jamen så mindsker gældslettelsen selvfølgelig de offentlige budgetbegræns-